

bare, at vi mener, at der er lavet så mange undersøgelser, at vi ganske roligt kan gå i gang med at handle, og at vi ikke fortsat skal vente med at foretage os noget som helst. Når vi nu har fået disse henvendelser fra fiskere, og når vi har en viden fra en hollandsk rapport, som er udarbejdet i 1994, og hvoraf det meget klart fremgår, hvilke ulemper og hvilke problemer der er i bomtrawlfiskeriet, mener vi faktisk, det er så godt undersøgt, at man kan begynde at tage mere fat om problemet.

Dermed har vi selvfølgelig ikke afvist, at man kan lave yderligere undersøgelser. Det synes vi er udmærket. Vi mener bare, at vi skal til at have noget handling nu. Der ligger også henvendelser fra Danmarks Fiskeriforening om netop det med Skagerrak og om problemerne ved Lild Strand og Torup med videre. Jeg har ikke helt forstået, at man har gjort tilstrækkeligt fra regeringens side for at få noget system på det og for at få bremsedet. Jeg er opmærksom på, at der ligger nogle meget gamle aftaler vist nok fra 1966, som kan være hindrende, men man bør handle nu og ikke afvente yderligere undersøgelser.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er til hr. Kristen Touborg. Jeg har også læst de papirer, vi har fået, og det, jeg læser, er, at det ikke er sikkert, at fangstredskaberne har den konsekvens for havbunden, som nogle har trukket frem, for der står i de samme undersøgelser, at disse redskaber faktisk glider let hen over havbunden. Jeg er meget i tvivl om, om det her er korrekt, eller om det ikke er korrekt, og derfor mener jeg, at det er meget fornuftigt, at man nu tager sådan et emne op på konferencen og siger: Hvad er det, der sker med fiskene? Hvad er det, der foretages med den slags redskaber? Derfor synes jeg, at man skal lade sagligheden råde.

Så kan det godt være, det er lidt kedeligt, at man skal vente på nogle undersøgelser og nogle drøftelser og selvfølgelig også det med at forhandle sig til rette, når der er indgået nogle aftaler om, hvordan vi håndterer de forskellige forhold, der er omkring netop hele bomtrawlsituationen.

Jeg synes, at vi fra dansk side har prøvet at gøre det sådan, at det har været så blidt som muligt med hensyn til de skader, der er sket på de danske farvande, bortset fra det med de tre norske kuttere, og det er man også i gang med at drøfte. Men jeg synes, at konsekvenserne er det vigtige.

Vibeke Peschardt (RV):

Diskussionen om bomtrawlere er i hvert fald en utrolig relevant diskussion, men det er selvfølgelig kun en lille del af et meget stort problem.

Midtvejsministermødet om miljø og fiskeri den 13. og 14. marts er anledningen til denne forespørgsel, som Enhedslisten har rejst i dag, og jeg synes, det er en vigtig debat, fordi den sætter fingeren på de allerømmeste punkter i moderne fiskeri: kvoterne og den helt utrolige grådighed og mangel på respekt for naturen, der ligger bag mange landes rovfiskeri og udsnid af fisk i Nordsøen.

Supereffektivt maskinfiskeri med udspekuleret grej på moderne fiskerifartøjer betyder en uhammet jagt på havets og her altså Nordsøens fødekæder. Det gælder ikke kun i vores region, det gælder også i andre regioner af verden, hvor den moderne teknologi bliver brugt.

Det er ikke mange måneder siden, vi her i salen havde en endog meget ophedet debat om den satellitovervågning, der er vedtaget i EU, og som kan medvirke til at positionsbestemme fiskerflåden i udvalgte områder af Nordsøen. Det undrede mig dengang, at Enhedslisten var imod denne overvågning, fordi den trods alt er et skridt i retning af en mere effektiv kontrol og begrænsning af overfiskningen. Det er ikke, fordi jeg vil genoplive debatten, for så tror jeg ikke, vi bliver færdige i dag, men vi kan da glæde os over, at beslutningen om overvågningen er truffet, og at den bliver gennemført.

Og det står slemt til, når man hører ministerens oplysninger om, at der skønsmæssigt discards 500.000 ton fisk. Der bliver skønsmæssigt smidt 500.000 ton fisk fra Nordsøen ud om året, døde fisk, der ikke gør nogen som helst gavn, og som tilsviner miljøet.

Endnu mere grotesk bliver det, når det samtidig oplyses, at der fra tid til anden smides store mængder fisk ud – ikke fordi kvoten er opfisket, men fordi størrelsen af den pågældende fiskeart ikke lige passer aftageren i forarbejdningsledet.

Hvis det her ikke bliver stoppet, er der en reel fare for, at fiskebestandene i havene forsvinder. Det var ved at ske for de store pattedyr hvalerne, inden verdenssamfundet greb ind med konventioner, og det kan ske igen. World Watch Institute – jeg ved godt, jeg har sagt det før, men jeg siger det igen – offentliggjorde sidste år nogle tal, der viser, at fangstmængderne af fisk og havdyr på verdensplan er faldende for første gang nogen sinde, samtidig med at verdens